

SFS 1978:880

Utkom från trycket
den 27 december 1978

Lag

om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter;

utfärdad den 14 december 1978.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § För att säkerställa betalning av fordran på skatt, tull eller avgift får enligt bestämmelserna i denna lag genom betalningssäkring tas i anspråk så mycket av gäldenärens egendom som svarar mot fordringen.

- 2 § Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på
1. skatt, tull eller avgift som avses i 1 § första stycket lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,
 2. skatt enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
 3. skatte- eller avgiftstillägg eller förseningsavgift,
 4. ränta eller avgift som utgår i samband med uppbörd eller indrivning av fordran enligt 1, 2 eller 3,
 5. skattebelopp jämte restavgift eller ränta som företrädare för juridisk person är skyldig att betala enligt 77 a § uppbördslagen (1953:272), 48 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt, 27 a § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning eller 17 § 1 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Beslut

3 § Fråga om betalningssäkring prövas av länsskatterätt på framställning av allmänt ombud som har förordnats att föra det allmännas talan i mål enligt denna lag.

4 § Beslut om betalningssäkring får fattas om påtaglig risk föreligger att gäldenären inte kommer att betala fordringen och denna eller, om flera fordringar föreligger mot samma gäldenär, de tillhoppa uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

5 § Är fordringen ej fastställd, får beslut om betalningssäkring avse det belopp till vilket fordringen med hänsyn till omständigheterna kan antas bli fastställd.

6 § I mål om betalningssäkring får rätten, om fara är i dröjsmål, omedelbart bevilja åtgärden att gälla till dess annorlunda förordnas.

7 § Beslut om betalningssäkring skall hävas i den mån skäl för beslutet inte längre föreligger eller beslutet av annan anledning inte längre bör kvarstå.

8 § Beslut om betalningssäkring skall delges gäldenären.

Kan det befaras att genomförandet av beslutet skulle avsevärt försvåras genom att beslutet delges innan förrättning för verkställighet äger rum, behöver delgivning ej ske före förrättningen.

Verkställighet

9 § Beslut om betalningssäkring får genast verkställas.

Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av allmänt ombud som avses i 3 §.

10 § I fråga om verkställigheten gäller vad som är föreskrivet om utmätning för fordringen. Verkställighet får dock ej äga rum i avlöning eller an-

nan förmån som avses i 67 a och 67 d §§ utsökningslagen (1877: 31 s. 1) förrän dagen efter det att den har utbetalats. Vid verkställigheten tillämpas ej bestämmelserna i 91 a § 3–5 mom. eller 91 b § utsökningslagen och ej heller vad 69 § samma lag och 5 § lagen (1971: 494) om exekutiv försäljning av fast egendom innehåller om talan vid domstol.

11 § Verkställigheten får ej omfatta försäljning av egendom eller betalning av fordringen. Bestämmelsen i 183 § 3 mom. utsökningslagen (1877: 31 s. 1) om försäljning av lös egendom, som är föremål för kvarstad, tillämpas dock i fråga om lös egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring.

12 § I fråga om talan mot beslut som rör verkställigheten gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i utsökningslagen (1877: 31 s. 1) om klagan över utmätningens förfarande och över utslag i utsökningsmål. Talan mot kronofogdemyndighets beslut är ej inskränkt till viss tid.

Rättsverkan

13 § Gälldenären får inte överlåta egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, eller till skada för det allmänna förfoga över egendomen på annat sätt.

14 § Om förmånsrätt på grund av verkställd betalningssäkring föreskrivs i förmånsrättslagen (1970: 979). Angående tidpunkten för förmånsrättens uppkomst gäller vad därom är föreskrivet i fråga om utmätning.

I fråga om fast egendom gäller att inskriven rättighet har företräde framför fordran med förmånsrätt på grund av betalningssäkring, om inskrivning har sökts före den dag då verkställigheten ägde rum.

Betalningssäkringsed

15 § Har vid förrättning för verkställighet tillgång för att säkerställa betalning av fordran ej anträffats eller är uppgiven tillgång tvistig, skall gälldenären på begäran av kronofogdemyndigheten upprätta förteckning över sina tillgångar samt med ed bekräfta förteckningens riktighet (betalningssäkringsed). Därvid gäller bestämmelserna i lagen (1921: 244) om utmätningssed i tillämpliga delar.

Tagande av egendom i förvar

16 § Är fara att lös egendom, som kan bli föremål för betalningssäkring, undanskaffas, får i avvaktan på rättens beslut granskningsledare som avses i 2 § bevissäkringslagen (1975: 1027) för skatte- och avgiftsprocessen ta egendomen i förvar.

17 § Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall anmälan därom omedelbart göras till allmänt ombud som avses i 3 §. Det allmänna ombudet prövar genast om egendomen skall bli kvar i förvar. Beslutar det allmänna ombudet att egendomen skall bli kvar i förvar, skall han snarast göra fram-

ställning om betalningssäkring hos länskskatterätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas framställningen utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas. Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer annat, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs.

Ställande av säkerhet

18 § Har beslut om betalningssäkring överlämnats till kronofogdemyndighet för verkställighet, får myndigheten i stället för att genast verkställa beslutet ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, annan erbjuder sig att ställa.

Är i annat fall fråga om betalningssäkring, får kronofogdemyndighet som anvisas av allmänt ombud som avses i 3 § ta emot säkerhet.

Säkerhet får tas i anspråk när fordringen har förfallit till betalning eller vid den senare tidpunkt som har medgivits.

I övrigt skall bestämmelserna i lagen (1978: 882) om säkerhet för skattefordringar m. m. tillämpas.

Övriga bestämmelser

19 § Allmänt ombud som avses i 3 § förordnas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

20 § Mål om betalningssäkring prövas av den länskskatterätt som är behörig i fråga om gäldenärens taxering till skatt enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt för det år, då framställning om betalningssäkring görs. Finns inte behörig domstol enligt vad som nu har sagts, prövas målet av länskskatterätten i det län, där verkställigheten kan äga rum.

21 § Den som har tagit befattning med mål eller ärende enligt denna lag får ej obehörigen yppa vad han därvid har erfarit.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

INGEMAR MUNDEBO
(Budgetdepartementet)

